

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพทางหนึ่ง คือ การพัฒนาทางด้านสังคม Berelson and Stiner (1966) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอนุบาลกับการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมว่า เด็กที่ได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมให้มีพัฒนาการทางสังคมที่เหมาะสม จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคม ดังที่ Hurlock ได้กล่าวว่า "วัยเด็กนับได้ว่าเป็นวัยแห่งวิกฤตการณ์ในการพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นระยะสร้างพื้นฐานของจิตใจในวัยผู้ใหญ่ต่อไป บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ แม้จะมีความแตกต่างไปจากวัยเด็กมากเท่าใดก็ตามย่อมเป็นเพราะความแตกต่างที่ถือกำเนิดจากรากฐานในวัยเด็กนั่นเอง" และฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่า มนุษย์มีการพัฒนาบุคลิกมากที่สุดในระยะ 5 ปีแรกของชีวิต ในช่วงนี้เด็กจะได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่จะได้รับจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลและกิจกรรมในสภาพการณ์ต่าง ๆ

เด็กแต่ละคนเกิดมาในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ กัน สติปัญญาแตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งซึ่งธรรมชาติสร้างให้เด็กทุกคนชอบเหมือนกันคือ "การเล่น" ซึ่งเปรียบเสมือนอาหารใจของเด็ก นอกจากจะเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังเสริมสร้างพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาของเด็ก (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2529) การเล่นของเด็กมีความจำเป็นสำหรับเด็กมากเท่า ๆ กับการทำงานซึ่งเป็นความจำเป็นสำหรับผู้ใหญ่ หรือการเล่นคือยาอายุวัฒนะของเด็ก เพราะเด็กทุกคนไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบเคลื่อนไหว อากาศหรืออากาศเห็นอยู่เสมอ เด็กจะได้รับประสบการณ์จากการเล่นเป็นส่วนใหญ่ การเล่นจะช่วยให้อารมณ์ของเด็กเจริญเต็มที่ การได้เล่นกับเพื่อน ๆ เป็นการประคับประคองส่งเสริมความเจริญทางด้านสังคมและอารมณ์รวมทั้งช่วยพัฒนาทางด้านสมองด้วย (ประสิทธิ์ หะรินสุต, 2524 และ บุญเยี่ยม จิตรดอน,

2524) ฉะนั้นการจัดประสบการณ์การสอนระดับอนุบาลจึงควรมุ่งเน้นการฝึกความพร้อมด้านต่าง ๆ การเสริมสร้างลักษณะนิสัย ตลอดจนทัศนคติที่ดีให้แก่เด็กมากกว่าจะมุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการ ซึ่งเด็กจะได้เรียนรู้อยู่แล้ว เมื่อเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา (กิตติชาติ บุญชื้อ, 2523) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521) ที่กล่าวถึงความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาอนุบาลว่า ควรเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทัศนคติและนิสัยของเด็กจากการเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อปลูกฝังให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ด้วย

พัฒนาการทางสังคมเป็นพัฒนาการที่มีความสำคัญยิ่งต่อเด็กอนุบาล ทั้งนี้เนื่องจากเด็กจะต้องเรียนรู้การปรับตัวในการอยู่ร่วมกับคนอื่น เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เฮิร์ลลอค (Hurlock) กล่าวว่า พัฒนาการทางสังคมจะเป็นแบบแผนตามลำดับขั้น ที่สังเกตได้จากพฤติกรรมทางสังคมในแง่ของทัศนคติตลอดจนถึงการติดต่อกันทางสังคม เริ่มแรกเด็กจะขาดความรู้ลึกเกี่ยวกับกลุ่ม พอโตขึ้นเด็กจะเริ่มรู้จักใช้ชีวิตในกลุ่มร่วมกับคนอื่น การเรียนรู้พัฒนาการของเด็กจะช่วยให้ทำนายพฤติกรรมที่เด็กทำในสถานการณ์ทางสังคมของเด็กแต่ละวัย และการที่เด็กจะเข้าสังคมได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ ลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม บทบาทในสังคมและทัศนคติของเด็กต่อสังคม เด็กที่มีอายุระหว่าง 2 ถึง 6 ปี มีทัศนคติและพฤติกรรมทางสังคมที่ปรากฏ คือ การเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การร่วมมือ การมีน้ำใจ การฟังผู้อื่น การแบ่งเพศ การก้าวร้าว และการทะเลาะวิวาท ฉะนั้นเด็กที่เข้ามาอยู่ในโรงเรียนอนุบาลเริ่มเล่นด้วยกัน ซึ่งเป็นการเล่นที่เด็กเริ่มฝึกที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพราะเด็กได้รับการฝึกอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันจึงมีลักษณะนิสัยที่ต่างกัน การเล่นด้วยกันย่อมมีการขัดแย้ง เข้ากันไม่ได้ เด็กจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม (พิมพ์ แซ่วังศ์จันทร์, 2533)

เอฟเวลลีน โอมเวค (Evelyn Omwake, 1963) ได้แบ่งการเล่นของเด็กออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ การเล่นตามธรรมชาติและการเล่นอย่างมีโครงสร้าง การเล่นตามธรรมชาติเป็นลักษณะของการเล่นที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป สามารถเกิดขึ้นได้ทุกสถานที่ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือสวนสาธารณะ ลักษณะการเล่นตามธรรมชาติส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกจากประสบการณ์ของเด็กเอง โดยที่มักจะไม่มีการใช้ภาษาสื่อสารระหว่างผู้เล่น ไม่มีการกำหนด

บทบาทและกฎเกณฑ์ ผู้ใหญ่เป็นเพียงผู้ชี้แนะ ผู้ชม หรือให้สัมภาษณ์เท่านั้น แรงคลใจและความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเล่นนั้นมาจากความสนใจและประสบการณ์ของตัวเด็กเอง นอกจากนี้การเล่นตามธรรมชาติของเด็กอาจออกมาในรูปแบบที่เด็กสามารถสร้าง (สมมติ) ให้ออกในมือที่ถือนั้นเป็นอะไรก็ได้ที่เขาต้องการ ส่วนเครื่องเล่นที่มีโครงสร้างนั้นเป็นการเล่นที่จัดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านการศึกษาของเด็ก กิจกรรมการเล่นแบบนี้จะต้องมีการวางแผนและนำเสนอจะต้องคำนึงถึงความสามารถตามพัฒนาการ ความสนใจและประสบการณ์ของเด็ก เป็นสำคัญ ในขณะที่ชวกันการวางแผนนั้นจะต้องให้ความสนใจในความแตกต่างของพัฒนาการของเด็กแต่ละคนด้วย

การเล่นนับว่าเป็นก้าวแรกของการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมของเด็กอนุบาล ฉะนั้นบทบาทของการเล่นหรือเครื่องเล่นจะมีความสำคัญต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กมากตามที่ ซูซาน ไอแซค (Susan Isaacs อ้างถึงใน ประภาพรรณ เอี่ยมสุภานิต, 2530) ได้ทำการสังเกตและวิเคราะห์การเล่นของเด็กพบว่า การเล่นเป็นกระบวนการพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยกล่าวว่า การเล่นนำไปสู่การค้นพบเหตุผลและความคิด การเล่นเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเด็กกับสังคม และการเล่นเป็นการทำให้เด็กไปสู่ความสมดุลในสังคม

การเล่นของเด็กนี้ได้นักการศึกษาพยายามแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521) แบ่งการเล่นของเด็กออกเป็น 2 ประเภท คือ การเล่นในร่มและการเล่นกลางแจ้ง สโปเดค (Spodek, 1972) ได้แบ่งการเล่นออกเป็น 4 ประเภท คือ การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเล่นออกกำลังกาย การเล่นสมมติ และการเล่นเกม เป็นต้น

เด็กอนุบาลกำลังอยู่ในระยะที่ได้รับการพัฒนาให้เจริญเติบโตทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน และเนื่องจากการเล่นเป็นกิจกรรมที่เป็นหัวใจของเด็ก (เฮาพา เดชะคุปต์, 2528) เครื่องเล่นจึงกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาเด็กอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเครื่องเล่นสนามสามารถพัฒนาความเจริญเติบโตทั้ง 4 ด้าน ให้แก่เด็กอย่างแท้จริง เพราะนอกจากจะทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานแล้ว ยังทำให้เด็กได้ออกกำลังกายเป็นผลต่อการพัฒนากล้ามเนื้อ กระดูกของเด็กให้เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ (จรรยา มีสิน,

2536) ลักษณะของเครื่องเล่นสนามในปัจจุบันกำลังอยู่ในระยะที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาดี จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนได้สร้างส่วนเสริมสมรรถภาพ (Fitness park) สำหรับให้เด็กและประชาชนทั่วไปได้ออกกำลังกาย เช่น กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และได้เสนอรูปแบบการจัดสวนเสริมสมรรถภาพ โดยสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างที่บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติและบริเวณกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาประจำจังหวัดต่าง ๆ ได้ดำเนินการจัดสร้างส่วนเสริมสมรรถภาพในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศไทย รวมถึงโรงเรียนประถมศึกษาและมีธยมศึกษาด้วย (สุชาวดี สุภโตชะ, 2527) แต่ลักษณะของสวนเสริมสมรรถภาพทั่วไปเหล่านี้เหมาะสำหรับเด็กและประชาชนทั่วไป ยังไม่เหมาะสำหรับเด็กอนุบาล

ดังนั้น ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา จึงจัดสร้างเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพขึ้นมาใหม่ โดยดัดแปลงจากเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพให้มีขนาดและสัดส่วนเล็กลง เพื่อให้สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการของเด็กอนุบาล ลักษณะเครื่องเล่นเป็นแบบติดตั้งคงที่ (Fixed) ไม่สามารถหยิบยกเคลื่อนย้ายได้ ซึ่งประกอบด้วยเครื่องเล่น 9 ชนิด คือ ก้าวขึ้นม้า ชูชอน ดันช้อ ดึงช้อ กระโดดแตะสูง กระโดดข้ามชอน ลูกนั่ง ไต่ราว และหกตัวข้ามชอน ซึ่งติดตั้งไว้เป็นฐาน ๆ สำหรับการออกกำลังกายแบบครบวงจร (Circuit Training) เมื่อเด็กออกกำลังกายครบทุกฐานเด็กได้ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นออกกำลังกาย เครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพสำหรับเด็กอนุบาลนี้ได้จัดสร้างขึ้นที่โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จัดสร้างขึ้นเป็นแห่งแรก (จรัสพงษ์ จันทร์สิริสภาพ, สัมภาษณ์ 20 กรกฎาคม 2536)

เครื่องเล่นที่สามารถหยิบยกตั้งซ้อน เรียงวางได้ตามความต้องการของเด็กเครื่องเล่นประเภทนี้เรียกว่า เครื่องเล่นสื่ออิสระ (Loose Material) ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องเล่นที่ได้จากเศษวัสดุเหลือใช้ เช่น กระป๋องนม ขวดน้ำพลาสติก ลัง กล่องแก้วน้ำพลาสติก หลอดด้าย ยางรถยนต์ ฯลฯ และเครื่องเล่นแบบสำเร็จรูป คือ เครื่องเล่นที่ได้จากการจัดซื้อ เช่น บล็อกขนาดและสีต่าง ๆ ขวดพลาสติก เช่น ลาซี เลโก้ ภาพตัดต่อของเล่นตามมุมบ้าน มุมหมอบ เป็นต้น Jolley (19

นอกจากนี้ ยังมีเครื่องเล่นแบบคงที่ (Fixed) และเครื่องเล่นสื่ออิสระ (Loose Material) นำมาวางไว้ใกล้กัน เด็กสามารถนำมาเล่นรวมกันได้ เครื่องเล่นประเภทนี้เรียกว่า เครื่องเล่นผสมผสาน เครื่องเล่นทั้งสามประเภทนี้มีอยู่ในโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ทั้งหมด ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาลด้านการเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การร่วมมือ การมีน้ำใจ การฟังผู้อื่น การแบ่งเพศ การก้าวร้าว และการทะเลาะวิวาท ในขณะที่เด็กเล่นเครื่องเล่นทั้งสามลักษณะดังกล่าวนี้เป็นรายการสีเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดเครื่องเล่นสนามให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กระดับอนุบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาลในการเล่นเครื่องเล่นสนาม 3 ลักษณะ คือ การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน ในด้านการเป็นผู้นำการเป็นผู้ตาม การร่วมมือ การมีน้ำใจ การฟังผู้อื่น การแบ่งเพศ การก้าวร้าว และการทะเลาะวิวาท

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
2. ตัวแปรที่ศึกษาคือพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาล รวม 8 ด้าน
3. การเล่นเครื่องเล่นสนามที่ศึกษาเน้นเฉพาะเครื่องเล่นใน 3 ลักษณะ คือ การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน

คำจำกัดความ

พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกขณะเล่นเครื่องเล่นสนาม 3 ลักษณะ คือ การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน โดยศึกษาพฤติกรรมทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

การเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างมีความคิดริเริ่ม ความเป็นตัวของตัวเอง และมีความสามารถชักจูงให้ผู้อื่นกระทำตามตน ในการวิจัยนี้ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการสั่ง บอก แนะนำ แล้วเพื่อนปฏิบัติตาม การปฏิบัตินำแล้วเพื่อนร่วมมือปฏิบัติตาม การคิดริเริ่มการเล่นที่แปลกใหม่ และการกล้าเล่นนำก่อนผู้อื่น

การเป็นผู้ตาม หมายถึง การแสดงพฤติกรรม เลียนแบบและคล้อยตามกลุ่มในที่นี้ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการพูดและ/หรือยอมรับความคิดเห็นของงานเพื่อน การปฏิบัติตามที่เพื่อนเสนอ หรือเลียนแบบการเล่นของเพื่อนได้ การเล่นร่วมกับเพื่อนได้ และการไม่โต้ตอบและ/หรือยอมเพื่อนเมื่อเพื่อนรังแก

การร่วมมือ หมายถึง พฤติกรรมการกระทำร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ในที่นี้ ได้แก่ การเสนอข้อคิดเห็นในการเล่น การปฏิบัติตามกติกาการเล่น การเล่นเป็นกลุ่มได้โดยไม่ทะเลาะกัน และการรักษาสภาพและ/หรือเก็บของเล่นเมื่อเล่นเสร็จแล้ว

การมีน้ำใจ หมายถึง พฤติกรรมการมีใจกว้างขวางต่อผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ใด ๆ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน การให้ความช่วยเหลือเพื่อน การปลอบเพื่อนเมื่อเพื่อนร้องไห้ และการให้อภัยเพื่อน

การพึ่งผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของเด็กที่ปรารถนาจะได้รับการดูแลและอนุเคราะห์ได้รับการช่วยเหลือ ได้รับความสุขสบายและได้รับการป้องกันในที่นี้ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการขอชิมของเล่นจากเพื่อน การขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ครู พี่เลี้ยง การแสดงท่าทางขอความช่วยเหลือ เช่น ร้องไห้ และการยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน

การแบ่งเพศ หมายถึง พฤติกรรมการแบ่งแยะระหว่างเพศชายกับเพศหญิงของเด็ก
อนุบาลในขณะเล่น ในที่นี้ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกัน การเล่นกับ
เพื่อนต่างเพศ การเล่นกับเพื่อนทั้งเพื่อนหญิงและเพื่อนชาย

การก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมการทำร้ายผู้อื่นทางกายและทางคำพูดในที่นี้ ได้แก่
การแสดงออกด้วยการคุ้ยฉิว และ/หรือคำท้าข่มขู่ก่อนเพื่อน การแย่งของเล่นจากเพื่อน
การทำร้ายสิ่งของ และการทำลายตนเอง และ/หรือทำร้ายผู้อื่น ซึ่งเป็นการกระทำฝ่ายเดียว

การทะเลาะวิวาท หมายถึง พฤติกรรมการทำลายผู้อื่นทางกายและทางคำพูด ใน
การวิจัยนี้ ได้แก่ การแสดงออกด้วยการโต้เถียงกัน การด่ากัน การแย่งของกัน และการใช้กำลัง
เข้าต่อสู้และ/หรือทำร้ายกัน ซึ่งเป็นการกระทำทั้งสองฝ่าย

การเล่นเครื่องเล่นสนาม หมายถึง การเล่นเครื่องเล่นสนามใน 3 ลักษณะ อัน
ประกอบด้วย การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่น
เครื่องเล่นผสมผสาน

การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ หมายถึง การเล่นเครื่องเล่นที่ส่งเสริมสุขภาพ
เด็กอนุบาลโดยให้เด็กได้เล่นออกกำลังกายอย่างสนุกสนาน สร้างขึ้นโดยนำเอาหลักการฝึกยก
น้ำหนัก (Weight Training) หลักการฝึกแบบหมุนเวียน (circuit Training) มาผสม
ผสานกันเป็นเครื่องเล่นกลางแจ้งที่มีลักษณะการจัดสร้างแบบคงที่ (Fixed) และมีลักษณะการ
เล่นที่มีแบบแผนตามวัตถุประสงค์ของเครื่องเล่นแต่ละชนิด เครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพนี้ประกอบ
ด้วยเครื่องเล่น 9 ชนิด คือ ก้าวขึ้นม้า ขูชอน ดันข้อ ดึงข้อ กระโดดตะสูง กระโดดข้ามขอน
ลูกนั่ง ใต้ราว และหกตัวข้ามขอน

การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ หมายถึง การเล่นเครื่องเล่นที่เด็กสามารถนำมาเล่น
ออกกำลังกายได้หลายรูปแบบตามจินตนาการของเด็กโดยสามารถหยิบยกตั้งซ้อน เคลื่อนย้ายได้
ตามความต้องการของผู้เล่นและเป็นเครื่องเล่นที่ได้จากวัสดุเหลือใช้ เช่น กระป๋องนมกล่อง ลัง
ขวดน้ำพลาสติก รวมทั้งเครื่องเล่นสำเร็จรูป เช่น ลูกบอล เชือก ตะกร้า วงล้อพลาสติก

การเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน หมายถึง การเล่นเครื่องเล่นสนามที่รวมการเล่นเครื่อง
เล่นเสริมสมรรถภาพ ทั้ง 9 ชนิด กับการเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระที่มีลักษณะคงที่ และสามารถหยิบยก
เคลื่อนย้ายได้ตามความต้องการของผู้เล่นรวมอยู่ด้วยกัน

เด็กอนุบาล หมายถึง เด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2537 โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าปกครองและบริหารงานด้านอนุบาลโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ในปีการศึกษา 2537

ครู หมายถึง ผู้สอนเด็กนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่มีเครื่องเล่นสนามที่ผู้วิจัยศึกษาลักษณะการเล่นเครื่องเล่นสนามทั้ง 3 ลักษณะ คือ การเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี เด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนเดียวที่ผู้วิจัยสามารถศึกษาพฤติกรรมทางสังคมที่เด็กแสดงออกขณะเล่นเครื่องเล่นสนามได้ทั้ง 3 ลักษณะ ฉะนั้นผลการวิจัยที่ได้จึงเป็นผลสรุปเฉพาะกรณีที่เลือกศึกษานี้เท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีที่เด็กมีการเล่นเครื่องเล่นสนามในลักษณะอื่นที่แตกต่างไปจากกรณีที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาล
2. ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาลจาก Child Development ของ Hurlock (1972)

3. ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องเล่นสนามแต่ละประเภทจาก Furnishing outdoor Environments ของ Jolley (1993)

4. ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 ถึง 6 ปี จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องเรียนละ 40 คน รวม 200 คน โรงเรียนพระแม่สกกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2537

5. ตัวอย่างประชากรเน้นนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพระแม่สกกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง ปีการศึกษา 2537 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 5 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวม 200 คน จับฉลากรายชื่อเด็กนักเรียนห้องเรียนละ 6 คน โดยแบ่งเป็นเด็กชาย 3 คน และเด็กหญิง 3 คน รวม 30 คน

6. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาล แบบมีโครงสร้าง และคู่มือการสังเกต

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสังเกต และบันทึกการเล่นเครื่องเล่นทั้ง 3 ลักษณะ โดยสังเกตเด็กคนละ 5 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมเวลาที่ใช้สังเกต 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน

8. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าฐานนิยม (Mode) เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อช่วยให้ได้ข้อความรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาลจากการเล่นเครื่องเล่นเสริมสมรรถภาพ การเล่นเครื่องเล่นสื่ออิสระ และการเล่นเครื่องเล่นผสมผสาน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับชั้นอนุบาลนำไปพัฒนาการจัดเครื่องเล่นสนามให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของเด็กอนุบาลยิ่งขึ้น